

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इति भीमो नैमिषाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ आत्मदोषादिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥
 पांडवार्थानियतं देवास्तत्र समागताः ॥ युध्यंते मामकं सैन्यं यथावध्यत संजय ॥ २३ ॥ उक्तो हि विदुरेणाहं हितं पथ्यं च नित्यशः ॥ न च जग्राहतं नंदः पुत्रो दुर्योध-
 नो मम ॥ २४ ॥ तस्य मन्ये मतिः पूर्वं सर्वज्ञस्य महात्मनः ॥ आसीद्यथागतं तात येन दृष्टमिदं पुरा ॥ २५ ॥ अथवा भाव्यमेवं हि संजयैतेन सर्वथा ॥ पुरा धात्रायथा-
 सृष्टं तत्तथानैतदन्यथा ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपञ्चमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥
 संजय उवाच ॥ आत्मदोषात्त्वयाराजन्प्राप्तं व्यसनमीदृशं ॥ न हि दुर्योधनस्तानि पश्यते भरतर्षभ ॥ १ ॥ यानि त्वं दृष्टवान् राजन् धर्मसंकरकारिते ॥ तव दोषास्तु-
 रावृत्तं द्यूतमेव विशांपते ॥ २ ॥ तव दोषेण युद्धं च प्रवृत्तं सह पांडवैः ॥ त्वमेवाद्यफलं भुंक्स्व कृत्वा किल्बिषमात्मना ॥ ३ ॥ आत्मनैव कृतं कर्म आत्मनैवोपभुज्यते ॥
 इह च प्रेत्य वाराजं स्वयाप्राप्तं यथा तथं ॥ ४ ॥ तस्माद्राजन् स्थिरो भूत्वा प्राप्येदं व्यसनं महत् ॥ शृणु युद्धं यथावृत्तं शंसतो मे नराधिप ॥ ५ ॥ भीमसेनः सुनिशितै-
 र्बाणैर्भित्वा महाचमूं ॥ आससाद ततो वीरः सर्वान् दुर्योधनानुजान् ॥ ६ ॥ दुःशासनं दुर्विषहं दुःसहं दुर्मदं जयं ॥ जयत्सेनं विकर्णं च चित्रसेनं सुदर्शनं ॥ ७ ॥ चा-
 रुचित्रं सुवर्माणं दुष्कर्णं कर्णमेव च ॥ एतां श्रान्यांश्च सुबहून्समीपस्थान् महारथान् ॥ ८ ॥ धार्तराष्ट्रान्सुसंकुद्धान् दृष्ट्वा भीमो महारथः ॥ भीष्मेण समरे गुप्तां प्र-
 विवेश महाचमूं ॥ ९ ॥ अथा लोक्य प्रविष्टं मूचुस्ते सर्व एव तु ॥ जीवग्राहं निगृह्णीमो वयमेनं नराधिपाः ॥ १० ॥ सतैः परिवृतः पार्थो भ्रातृभिः कृतनिश्चयैः ॥ प्र-
 नांसर्वशः प्रभो ॥ उद्यतानि शरैस्तीव्रैस्तमेकं परिवव्रिरे ॥ १३ ॥ सतेषां प्रवरान्योधानहस्यश्वरथसादिनः ॥ जघान समरेशूरो धार्तराष्ट्रान् चितयन् ॥ १४ ॥ ते-
 षां व्यवसितं ज्ञात्वा भीमसेनो जिघृक्षतां ॥ समस्तानां वधे राजन् मतिं चक्रे महामनाः ॥ १५ ॥ ततो रथं समुत्सृज्य गदामादाय पांडवः ॥ जघान धार्तराष्ट्राणां तं बलौ-
 घमहार्णवं ॥ १६ ॥ भीमसेने प्रविष्टे तु दृष्ट्वा द्रुपदोऽपि पार्षतः ॥ द्रोणमुत्सृज्य तरसा प्रययौ यत्र सौबलः ॥ १७ ॥ निवार्य महतीं सेनां तावकानां नरर्षभः ॥ आससाद र-
 थं शून्यं भीमसेनस्य संयुगे ॥ १८ ॥ दृष्ट्वा विशोकं समरे भीमसेनस्य सारथिं ॥ दृष्ट्वा द्रुपदं महाराजं दुर्मनागतचेतनः ॥ १९ ॥ अपृच्छ द्वाप्सं रुद्धो निःश्वसन्वाच-
 मीरयन् ॥ मम प्राणैः प्रियतमः कभीम इति दुःखितः ॥ २० ॥ विशोकस्तमुवाचे दंष्ट्रं द्रुपदं कृतांजलिः ॥ संस्थाप्य मामिह बली पांडवेयः पराक्रमी ॥ २१ ॥